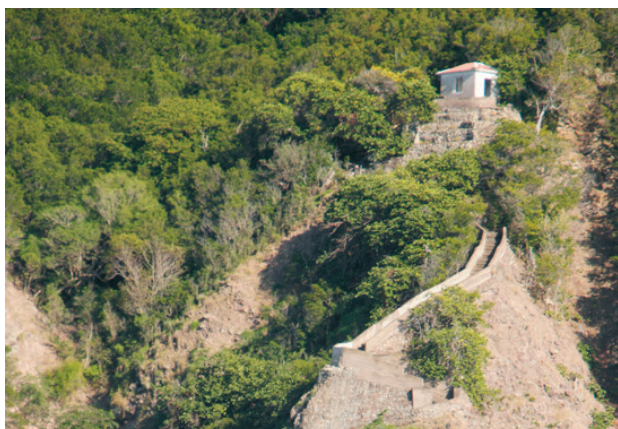

Simmar med sköldpaddor

Nanny har nu varit ute och seglat i över ett år, av de planerade tre och ett halvt.

Efter Atlantenöverfarten i början av året så har vi med glädje kajkat runt bland öarna i Karibien. När vi kom över från Kap Verde så angjorde vi franska Martinique, som ligger ungefär i mitten av den östkaribiska ökedjan. Tanken var att vi nu bara skulle luta oss tillbaka och njuta härliga vyer, varma vatten och lagom med sol. Och det har vi också gjort! När en av våra bästa vänner fick tag på en billig flygbiljett till St Martin i norra delen så tyckte vi det var värt den seglatsen upp för att få träffa honom. Det beror ju på vem man frågar, men vissa tyckte nog att vi stressade iväg när vi gjorde ca 300M på tre veckor. Vi tyckte att det var ett väldigt lagom tempo och vi satsade på att se ett fåtal ställen på vägen och därmed kunna ligga kvar längre. Magnus är ju vattendjuret i familjen och gladde sig åt möjligheterna till fin snorkling medan jag, Liv, var lite mer tveksam. Eftersom jag inte känner mig så trygg med huvudet under vattnet så var det inte en självklarhet att detta med snorkling skulle bli en bra grej. Men efter att ha testat lite försiktigt och långsamt vågat sig bort från båten så blev det mer och mer en självklarhet. Att stoppa huvudet under vattenytan här är ju som att stoppa huvudet i ett akvarium. Att vattnet dessutom ligger mellan 28 och 30

grader gör ju inte saken sämre. När jag sedan efter ett par dagar fick möjligheten att simma nära och länge med sköldpaddor så släppte det mesta av osäkerheten. Men jag är fortfarande så feg att jag håller mig i vattenytan och dyker inte ned mot botten. Men vem vet? Det kommer kanske. På vägen norrut fick vi flera kära återträffar med seglarvänner som vi inte sett sedan norra Europa och sällskapslivet har det definitivt inte varit något fel på.

Inte jorden runt

Vi tog efter Atlantöverfarten rätt omgående beslutet att inte gå jorden runt eftersom 3,5 år är lite ont om tid om man seglar med längeseglar tempo som vi gör. Och vi insåg väldigt snart att vi tagit rätt beslut. Det finns massor och åter massor att se i Västindien.

Vi har under detta halvår varit på öarna: St Martin, St Barths, Saba, Antigua, Barbuda, Guadeloupe, Dominika, Martinique, Saint Lucia, Bequia, Mayreau, Union Island, Carriacou och nu till sist den sydligaste ön i Grenadinerna, Grenada. Vi har fått med oss allt från palmprydda och kritvita stränder på Barbuda och Mayreau till rena djungelvandringar på Dominika och Grenada. Dessutom karnevaler på Martinique och Grenada. På St Martin kom vi nästan för nära flygplanen på Maho Beach och vi har upplevt extremt branta vandringar på exotiska Saba. Öarna skiljer sig en hel del

från varandra vilket har gett oss många olika och härliga upplevelser.

Mycket vind

Det är lite annorlunda att segla här än hemma. Mellan öarna är det ofta rätt hård havssegling och båten måste stuvats ordentligt för varje seglats. Det blåser mycket, mest hela tiden. Mycket mer än på sommaren hemma på Västkusten och det är extremt snabba vindskiften. Men vi lär oss och vi har mer eller mindre alltid två rev i storseglet och reglerar segelytan med gnuan. Sedan är det skönt med vinden för då fläktar det skönt och håller ner temperaturen. Att ligga i marina är inte att tänka på utan vi ligger alltid för eget ankare och ibland vid boj. Fördelen med detta är det bara är att hoppa över relingen och ner i det klara vattnet. Att ligga i marinor är oerhört dyrt, varmt och smutsigt. Vi har en liten watermaker som ger oss färskvatten och solcellerna tillsammans med motorn laddar våra batterier och gör oss på så sätt nästan självförsörjande och vi behöver endast ta in Nanny till kaj för att tanka diesel ibland.

Människorna vi har mött här är alla är varma, glada, hjälpsamma, högljudda och intensiva. Visst finns det brottslighet här men det gör det överallt i världen. Läser du inte din jolle så blir du av med den - precis som om du låter bli att läsa din moped hemma. Tråkigt men sant. Det gäller att använda sunt förnuft, helt enkelt.

Nu ligger vi i Prickly Bay på södra Grenada. Det är hett som i en bakugn men vi stormtrivs. Sommar här innebär långsäsong på många sätt. Högsäsongen är mellan november och maj. Den övriga tiden är det vare sig inte mycket charterbåtar eller andra turister i krokarna. Det är mest långseglare som kommer nu och det börjar nästan bli lite trångt i ankarvikarna. Vi har bland annat sällskap av de två göteborgska båtarna Swede Dreams och Searocco. Det finns hyfsade möjligheter till att reparera och underhålla båtarna och därför kommer många hit för att "övervintra". Dessutom ligger Grenada så långt söderut att risken för orkaner eller tropiska stormar är rätt liten. Skulle det komma en varning angående dåligt väder så är det inte så långt ner till det ännu mer orkansäkra Trinidad och vi kommer att ha gott om tid på oss att segla till trygga vatten. Det konstiga är att vi nu ligger i vila under sommaren när vi i vanliga fall brukar segla som mest och bäst. När vi går i ide i vanliga fall så sker ju detta på Hönö Klova under vintern där Nanny ligger granne med Farmor och Farfars båt och alla goa gubbarna i hamnen håller ett öga på oss och Nanny.

Vi har nu tillbringat över två månader här och vi ska ligga kvar ytterligare ett par veckor. Dagarna går fort och vi gör en hel del underhåll och lite förbättringar på Nanny. Det sliter på grejorna att långsegla! I slutet av augusti

ska vi ta upp henne på land i ett par dagar för att pyssla om Nanny under vattenlinjen.

Nya planer

Planerna för det kommande året har så sakteliga börjat ta form. Tanken är att vi i början av september gör en snabb segling upp till Martinique där vi kommer att fylla båten med alla sorters goda förnödenheter för det kommande året. Det är mycket billigare på Martinique än på Grenada och utbudet är dessutom större. Därefter sträckseglar vi de ca 450 nautiska milen i sydvästlig riktning ner till Bonaire, norr om Venezuela. Bonaire tillhör Holland och ingår i de så kallade ABC-öarna, dit också Aruba och Curaçao räknas. De anses som helt orkansäkra och det sägs att de har några av världens finaste dykvatten. Därefter planerar vi att gå via San Blas och Panama upp till Jamaica och Kuba för att sedan åter styra söderut genom den östkaribiska ökedjan. Det är en spännande rundtur som vi räknar tar ca ett år och det är omkring 4000 nautiska mil som ska avverkas. Men om det blir så får vi se. Seglingsplaner är till för att ändras på och det gör vi ofta, när vi får nys på något spännande!

Vill ni följa oss så hittar ni oss på www.nanny166.se där det finns mycket skrivet om vår resa tillsammans med både foton och filmer. Eller så lägger ni till Nanny Längesegling på Facebook.